

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Usam/2/2021
Identifikačné číslo spisu: 5019200054
Dátum vydania rozhodnutia: 26.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:5019200054.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: D. F., U. X. G. XXXX, F. R. E. XXX/XX, XXX XX E., právne zastúpeného spol. ADVOKÁTI Müller § Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: Obec Strečno, so sídlom Obecného úradu Sokolská 487, 013 24 Strečno, IČO: 00 321 648, právne zastúpená JUDr. Branislavom Samcom, advokátom so sídlom kancelárie Národná 15, 010 01 Žilina, v konaní o preskúmanie zániku mandátu poslanca obecného zastupiteľstva na základe Oznámenia o zániku mandátu poslanca a o nastúpení náhradníka na uprázdnený mandát poslanca Obecného zastupiteľstva Strečno Zn. 2829/2018 z 27.decembra 2018 a o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 30S/27/2019-142 z 22. septembra 2020, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 30S/27/2019-142 z 22. septembra 2020 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „správny súd“) uznesením č. k. 30S/27/2019-142 z 22. septembra 2020 podľa ust. § 322 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj „S.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa tento domáhal preskúmania zákonnosti zániku mandátu poslanca obecného zastupiteľstva na základe Oznámenia o zániku mandátu poslanca a o nastúpení náhradníka na uprázdnený mandát poslanca Obecného zastupiteľstva Strečno Zn. 2829/2018 z 27.decembra 2018 (ďalej len „Oznámenie“).

2. V odôvodnení uznesenia správny súd uviedol, že sa zaoberal otázkou, či vzdanie sa mandátu poslanca žalobcom na ustanovujúcom zasadnutí Obecného zastupiteľstva obce Strečno 10. decembra 2018 bolo urobené právne účinným spôsobom. V ustanovení § 25 ods. 2 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení (ďalej len „zákon o obecnom zriadení“) sú taxatívne uvedené dôvody zániku mandátu poslanca obecného zastupiteľstva. Ide o také právne skutočnosti, ktoré keď nastanú, spôsobujú, že mandát zanikne priamo zo zákona. Správny súd ďalej v kontexte citovaných ust. § 25 ods. 2 písm. c) zákona o

obecnom zriadení a §§ 34 ods. 1, 35 ods. 1 a 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka uviedol, že sloboda a vážnosť sú základné náležitosti vôle. Sloboda vôle vychádza z podmienok utvárania vôle konajúceho subjektu. Ak tieto podmienky nepôsobia rušivo, násilne na mechanizmus vzniku vôle, neobmedzujú konajúceho vo výbere primeraných možností na prejavenie vôle, možno konštatovať, že vôľa je slobodná. Pri analýze slobody vôle sa v podstate skúma sloboda prejavu vôle. Vôľa bez jej prejavu nie je totiž poznateľná a ak bol prejav urobený neslobodne, možno usúdiť aj na neslobodu vôle. Na slobodu vôle sa môže pôsobiť fyzickým donútením alebo psychickým donútením. Psychické donútenie sa stotožňuje s bezprávnou vyhrážkou a vyvoláva neplatnosť právneho úkonu len v prípade, keď je protiprávne, vzbudzuje dôvodnú obavu z úkonu toho, kto hrozí a je adresná. Vážnosť vôle súvisí s tým, že sa zdanlivo prejavuje vôľa, ktorá v skutočnosti neexistuje, resp. síce existuje, avšak v inej kvalite, než to ukazuje jej prejav. Je potrebné zdôrazniť, že adresát nevážneho právneho úkonu sa musí - ak nemohol ani predpokladať nedostatok vážnosti právneho úkonu - chrániť pred dôsledkami toho, že takému prejavu vôle pripisoval dôsledky, ktoré sa inak spájajú s platným právnym úkonom. Vo vzťahu k nemu je teda právny úkon v celom rozsahu platný. V takomto hraničnom prípade dôkazné bremeno, pokiaľ ide o nevážnosť vôle, zaťažuje toho, kto konal bez atribútu vážnosti. Dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno sa týkajú skutkovej okolnosti vzťahujúcej sa na to, že adresát nevážneho úkonu aspoň mohol pochopiť (aj keď nepochopil), že chýba vážnosť ako základná náležitosť vôle. Právny úkon sa musí urobiť zrozumiteľne a vážne. Tieto náležitosti prejavu sa musia skúmať so zreteľom na právny význam, ktorý sa prikladá zrozumiteľnosti a určitosti, s prihliadnutím na to, že zrozumiteľnosť a určitosť súvisí so schopnosťou zrozumiteľne najmä písať a určitým spôsobom používať vyjadrovacie prostriedky. Zrozumiteľnosť právneho úkonu značí, že jeho adresát (adresáti) je objektívne schopný pochopiť výrazové prostriedky použité na vyjadrenie právneho úkonu. Stačí, že prejav je vo všeobecnosti zrozumiteľný a adresátovi je význam použitých výrazových prostriedkov objasnený (objasniteľný) alebo vysvetlený (vysvetliteľný) primerane povahe právneho úkonu. Pokiaľ ide o určitosť, právny úkon je určitý len vtedy, keď nie je vnútorne rozporný jeho obsah alebo keď prípadný rozpor možno odstrániť výkladom alebo použitím dispozitívnych ustanovení zákona namiesto neurčitých častí prejavu vôle. Zrozumiteľnosť prejavu však sama o sebe neznamená aj určitosť právneho úkonu. Ustanovenie § 25 ods. 2 písm. c) zákona o obecnom zriadení, pokiaľ ide o vzdanie sa funkcie poslanca, umožňuje dve formy vykonania tohto právneho úkonu, a to jednak ústne do zápisnice - v tomto prípade má zákonodarca na mysli najmä zápisnicu zo zasadnutia obecného zastupiteľstva, alebo písomnou formou - v prípade písomného vzdania sa funkcie je potrebné tento právny úkon doručiť obci (obecnému úradu). Právne účinky vzdania sa mandátu nastávajú ku dňu, keď bol prejav vôle poslanca oznámený obci. Pri zápisnici pôjde teda o dátum jej spisania. Týmto dňom zaniká funkcia poslanca obecného zastupiteľstva. Vzdaním sa funkcie dochádza k uprázdneniu miesta poslanca tým istým dňom. Tento právny úkon už nemožno vziať späť. Pokiaľ by aj došlo k späťvzatiu tohto právneho úkonu (vzdania sa funkcie poslanca), toto späťvzatie nevyvolá žiadne právne účinky a funkcia poslanca (k zániku ktorej došlo zo zákona) sa neobnoví.

3. Správny súd vyhodnotil vykonané dokazovanie vrátane všetkých listinných dôkazov po dôkladnom oboznámení sa aj so zvukovým záznamom pripojeným vo forme CD nosiča predloženého žalobcom do súdneho spisu 3. júla 2019 a dospel k záveru, že prejav vôle žalobcu 10. decembra 2018 na ustanovujúcom zasadnutí Obecného zastupiteľstva obce Strečno je potrebné považovať za slobodný a vážny, určitý a zrozumiteľný a nestotožnil sa so žalobnou námietkou žalobcu, že k svojmu výroku bol prinútený okolnosťami, ktoré sa udiali na ustanovujúcom zasadnutí - taký dôkaz, ktorý by svedčil o prinútení, žalobca súdu nepredložil ani neoznačil, a pokiaľ taký výrok urobil v afekte, návale emócií a v hneve, nie sú to také dôvody, pre ktoré by z hľadiska zákona mal byť jeho prejav vôle vyhodnotený tak, že nebol urobený slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne. Skutočnosť, že žalobca nechcel vyjadriť svoju vôľu smerujúcu k zániku jeho mandátu poslanca, žiadnym relevantným dôkazom nepreukázal a takéto tvrdenie je v rozpore s dôkazom - zvukovou nahrávkou z ustanovujúceho zasadnutia Obecného zastupiteľstva obce Strečno konaného 10. decembra 2018. Správny súd na pojednávaní postupom podľa § 124 ods. 1 S.s.p. vykonal tento dôkaz prehratím na pojednávaní, a to v čase od 04:35:20 do 04:39:00 a od 04:46:51 do 04:50:30 vrátane začiatku zvukového záznamu, aby bolo zrejmé, kedy a kde bol zvukový záznam vyhotovený. Vykonaným dôkazom zo zvukového záznamu mal správny súd nepochybne preukázať, že až po prečítaní schválených uznesení a po vyjadrení starostu obce, že ukončuje toto

ustanovujúce obecné zastupiteľstvo a mrzí ho, že došlo priamo v sále uprostred rokovania k nejakým invektívam a bol by rád, keby do budúca sa táto vec neopakovala, žalobca verejne prehlásil: „Končím za poslanca, končím a nedám sa zabiť od hentakých debilov, rozumieš...“, pričom správny súd mal nepochybne preukázané, že takéto vyhlásenie žalobca urobil so značným časovým odstupom po slovnom nedorozumení s G. R.. Pokiaľ právna zástupkyňa žalobcu po prehratí zvukového záznamu v označených častiach uviedla, že vykonaným dôkazom bola preukázaná šarvátka na obecnom zastupiteľstve, ktorá vyprovokovala žalobcu k neadekvátnej reakcii, a stále má za to, že právny úkon, ktorý prejavil, nebol v súlade s jeho vôľou, bol urobený pod nátlakom vzniknutej situácie, žiaden relevantný dôkaz o tejto skutočnosti právna zástupkyňa žalobcu nepredložila ani na súdnom pojednávaní.

4. K návrhu žalobcu na vykonanie výsluchu svedkov C. Ď., G.. G. O. a C. F.O. na pojednávaní, správny súd tento zamietol s poukazom na skutočnosť, že žalobca nepreukázal dôvody, pre ktoré žiada výsluch svedkov a hoci sa označené osoby na ustanovujúcom zasadnutí Obecného zastupiteľstva obce Strečno konaného 10. decembra 2018 zúčastnili, vzhľadom na predložený zvukový dôkaz - nahrávku na CD nosiči sa správny súd mohol plne oboznámiť s celým obsahom udalostí aj s konkrétnou situáciou, v ktorej žalobca urobil označený konkrétny úkon - vzdanie sa funkcie mandátu poslanca, a to bez toho, aby bol emocionálne prifarbený výpoveďami svedkov, čo by sa mohlo stať pri ich výpovedi, pretože by vypovedali o tom, ako oni subjektívne vnímali uvedené udalosti. Správny súd nezistil ani dôvod na vypočutie svedkov, a to podpredsedu parlamentu B. G. M., bývalého poslanca obecného zastupiteľstva a Mareka Bukovinského, ktorých právny zástupca žalovaného navrhol vypočuť na súdnom pojednávaní.

5. O náhrade trov konania vo vzťahu k žalobcovi správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 S.s.p. a contrario tak, že mu náhradu trov konania nepriznal, pretože v konaní nebol úspešný a rovnako nepriznal náhradu trov ani žalovanému podľa § 168 S.s.p. a contrario vzhľadom na to, že neboli splnené podmienky na jeho aplikáciu - výnimočnosť situácie.

6. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca (sťažovateľ) včas kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f) a písm. g) S.s.p, v ktorej namietal, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci; a navrhol, aby kasačný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil správne mu súdu na ďalšie konanie.

7. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti k sťažnostnému dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f) poukázal na bod 3. napadnutého uznesenia - poslednú vetu a uviedol, že mu podanie žalovaného so zvukovým záznamom správny súd nezaslal, aj napriek skutočnosti, že žalovaný zvukový záznam predložil v dvoch vyhotoveniach, t. j. jedno vyhotovenie pre správny súd a jedno vyhotovenie pre sťažovateľa. Sťažovateľ namietol nedoručenie predmetného podania žalovaného na pojednávaní, ktoré sa konalo 22. septembra 2020, pričom správny súd na predmetnom pojednávaní rozhodol o vykonaní dôkazu prehratím zvukového záznamu z l. zasadnutia - ustanovujúceho Obecného zastupiteľstva v Strečne konaného 10. decembra 2018 z CD nosiča, a to v častiach od 04:35:20 do 04:39:00 a od 04:46:51 do 04:50:30 vrátane začiatku zvukového záznamu. Na to sťažovateľ namietal, že vykonaným dôkazom bola preukázaná šarvátka na obecnom zastupiteľstve, ktorá ho vyprovokovala k neadekvátnej reakcii a má za to, že právny úkon, ktorý prejavil, nebol v súlade s jeho vôľou, že bol urobený pod nátlakom vzniknutej situácie. Zvukový záznam nezaznamenáva skutočnosti, ktoré sa udiali na strane verejnosti - zo strany verejnosti boli urážlivé slová kričané na stranu sťažovateľa. Správny súd zároveň na pojednávaní návrh žalobcu uvedený v žalobe na vykonanie výsluchu E. C. Ď., G.. G. O. K. C. F. zamietol. Sťažovateľ sa domnieva, že takýmto postupom bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces tým, že mu správny súd nedoručil podanie žalovaného zo 4. júla 2019 spolu so zvukovým záznamom, v dôsledku čoho sa nemohol so zvukovým záznamom oboznámiť a vyjadriť sa k nemu (na pojednávaní bola prehratá len časť zvukového záznamu) a zamietol návrh žalobcu (sťažovateľa) uvedený už v žalobe na vykonanie výsluchu svedkov C. Ď., G.. G. O. K. C. F., ktoré by preukázali, že ustanovujúce zasadnutie obecného zastupiteľstva neprebiehala podľa platného Rokovacieho poriadku, vyjadrili by sa k ku všetkým okolnostiam prejavu neplatného právneho úkonu sťažovateľa, ktorý je predmetom tohto súdneho

konania a vyjadrili by sa k zvukovému záznamu predloženému zo strany žalovaného. Vo vzťahu k námietkam uplatnených na pojednávaní a nesprávnomu postupu správneho súdu, keď tieto správny súd dostatočne nevyhodnotil a nezaoberal sa nimi riadne, uviedol, že síce v zmysle ust. § 182 S.s.p. zákon počíta s tým, že žalobca uvedie skutkové a právne dôvody nezákonnosti napadnutých rozhodnutí, ale žalobné body nemusia priamo odkazovať na konkrétne ustanovenia právneho predpisu, ktorý bol porušený. Správny súd svojím nesprávnym postupom a prílišným formalistickým prístupom k obsahu žalobných bodov, nedoručením podania žalovaného sťažovateľovi a zamietnutím návrhu na výsluch svedkov jednoznačne porušil právo sťažovateľa na spravodlivý proces.

8. K sťažnostnému dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) sťažovateľ v zásade zopakoval žalobnú argumentáciu, pričom zdôraznil, že zo Sťažnosti z 31. decembra 2018, Žiadosti G.. K. G. z 8. januára 2019, Zápisnice z 2. zasadnutia obecného zastupiteľstva žalovaného a Zápisnice z ustanovujúceho zasadnutia obecného zastupiteľstva z 10. decembra 2018, ktoré boli predložené správne súdu spolu so žalobou je nepochybne zrejmé, že sporný výrok sťažovateľa neznamenal a ani nemohol znamenať skutočný a vážny prejav jeho vôle smerujúci k zániku jeho mandátu poslanca, preto bolo pre sťažovateľa zverejnenie Oznámenia prekvapujúcim, zarážajúcim a nepochopiteľným úkonom žalovaného. Z uvedených dôvodov sťažovateľ obratom nato listom z 31. decembra 2018 podal sťažnosť proti Oznámeniu, v ktorej popísal priebeh spomenutých udalostí, pričom opakovane zdôraznil, že jeho výrok bol urobený v návale hnevu a emócií vyvolaných hrubými urážkami adresovanými jemu a niektorým ďalším poslancom. Navyše, uvedený výrok nebol adresovaný starostovi obce ani žiadnemu z orgánov žalovaného. V žiadnom prípade sa teda nemohlo jednať o právny úkon, obsahom ktorého bol skutočný a vážny prejav vôle sťažovateľa vzdať sa mandátu poslanca obecného zastupiteľstva. V pokračovaní sťažovateľ poukázal na to, že podľa jeho názoru starosta obce nevedel zasadnutie podľa platného Rokovacieho poriadku obce Strečno a poskytol neprimeraný priestor rozprave o financovaní futbalového klubu Strečno.

9. Sťažovateľ uzavrel, že správny súd pochybil aj v tom, keď sa dostatočne nezaoberal dôkazmi predloženými sťažovateľom spolu so žalobou, a to Sťažnosťou z 31. decembra 2018, Žiadosťou G.. K. G. z 8. januára 2019, Zápisnicou z 2. zasadnutia obecného zastupiteľstva žalovaného a Zápisnicou z ustanovujúceho zasadnutia obecného zastupiteľstva z 10. decembra 2018, pričom hodnotenie týchto dôkazov neuviedol v odôvodnení napadnutého uznesenia, neuviedol ako sa s týmito dôkazmi vysporiadal a aký mali vplyv na rozhodnutie vo veci, v dôsledku čoho sa napadnuté uznesenie javí ako nepreskúmateľné a bez náležitého odôvodnenia.

10. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti s kasačnou sťažnosťou sťažovateľa nesúhlasil, pričom v zásade argumentoval zhodne ako vo vyjadrení z 28. júna 2019 (vyjadrenie k žalobe). Súčasne namietal, že sťažovateľ nevymedzil sťažnostné dôvody v súlade s ust. § 440 ods. 2 S.s.p. a navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný podľa § 21 písm. a) S.s.p. v spojení s § 438 ods. 2 S.s.p., po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 S.s.p. a § 444 S.s.p.), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (§ 442 S.s.p.), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 S.s.p.), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 S.s.p. a § 57 S.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie správneho súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa § 440 S.s.p., § 441 S.s.p. a § 453 S.s.p. a postupom podľa § 455 S.s.p. bez nariadenia pojednávania, po neverejnej porade senátu (§ 137 ods. 1 S.s.p. u v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.), dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

12. Kasačný súd zhodne so správnym súdom konštatuje, že zásadnou otázkou pre posúdenie veci bolo posúdenie prejavu sťažovateľa na ustanovujúcom zasadnutí obecného zastupiteľstva Obce Strečno konaného 10. decembra 2018; či tento bol urobený slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne a či vyvolal účinky podľa § 25 ods. 2 písm. c) zákona o obecnom zriadení.

13. Z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že sťažovateľ na ustanovujúcom zasadnutí obecného

zastupiteľstva Obce Strečno konanom 10. decembra 2018 vyhlásil, cit.: „Ja končím, končím za poslanca, končím a nedám sa zabiť od hentakých debilov, rozumieš. Ja končím, ja sa ospravedlňujem, ak som niekomu ublížil, ale on si to zaslúžil.“ Na uvedené nasledovala bezprostredná otázka starostu, cit.: „Čo končíš“; na čo sťažovateľ odpovedal, cit.: „S funkciou poslanca.“ V nadväznosti na uvedené nasledovala niekoľkominútová rozprava hraničiaca s fyzickou roztržkou, ktorá vyvrcholila otázkou starostu, cit.: „Palo, Palo, to čo si tu verejne prezentoval, to máme dať teraz do zápisnice, že sa vzdávaš funkcie? Si to tu verejne pred všetkými povedal.“ V reakcii na otázku sťažovateľ uviedol, cit.: „Je to tak.“

14. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

15. Kasačný súd konštatuje, že skúmajúc zákonom predpokladanú požiadavku na platnosť právneho úkonu obsiahnutú v § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, odôvodnenie napadnutého rozhodnutia správneho súdu neposkytuje dostatočné východisko, ktoré by bolo možné v rámci kasačného prieskumu preskúmať. Správny súd sa jednak zameril výlučne na posudzovanie vážnosti prejavu vôle, bez toho aby sa zaoberal, či sporný prejav vôle sťažovateľa bol dostatočne určitý a zrozumiteľný, pričom aj pri skúmaní vážnosti prejavu vôle, podľa názoru kasačného súdu, priebeh ustanovujúceho zasadnutia obecného zastupiteľstva Obce Strečno konaného 10. decembra 2018 neprímerane generalizoval, keď celú interakciu sťažovateľa so starostom, resp. inými osobami, zúžil na sporné vyjadrenie sťažovateľa bez bližšieho kontextu.

16. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia správneho súdu nedáva sťažovateľovi žiadnu odpoveď na jeho námietku, že sporné vyhlásenie urobil pod značným tlakom situácie, v silnom psychickom rozporení a návale nekontrolovateľného hnevu. Uvedené je koniec koncov podporené aj vyhlásením (dôvetkom) sťažovateľa „nedám sa zabiť od hentakých debilov“, čo korešponduje s ním tvrdeným rozporením, ako aj vnímajúc snahu starostu o upokojenie situácie a rozporenia sťažovateľa, keď sám starosta sprvu nevnímal vyjadrenie sťažovateľa ako dostatočne vážne, keď v rámci dohovárania mu okrem iného uviedol „Palo, si verejný funkcionár a keď nemáš, keď nemáš na to sa ovládať, tak to rieš ináč ako si teraz navrhol, buď sa toho vzdaj, alebo rieš normálne veci, tu na obci“. Až následne, bez zrejme podnetu sťažovateľa starosta dopytoval sťažovateľa, cit.: „Palo, Palo, to čo si tu verejne prezentoval, to máme dať teraz do zápisnice, že sa vzdávaš funkcie? Si to tu verejne pred všetkými povedal.“ Záver správneho súdu, že sporné vyhlásenie sťažovateľ urobil so značným časovým odstupom po slovnom nedorozumení s Marekom Bukovinským žiadnym relevantným spôsobom nereflektuje na žalobné námietky sťažovateľa.

17. Rovnako kasačný súd prisvedčil sťažovateľovi, že správny súd žiadnym relevantným spôsobom nevyhodnotil sťažovateľom predložené dôkazy, a to Sťažnosť z 31. decembra 2018, Žiadosť G.. K. G. z 8. januára 2019 a Zápisnicu z 2. zasadnutia obecného zastupiteľstva žalovaného. Záver správneho súdu, že sťažovateľ nepredložil žiaden relevantný dôkaz o tom, že právny úkon, ktorý prejavil, nebol v súlade s jeho vôľou a bol urobený pod nátlakom vzniknutej situácie, je vzhľadom na uvedené predčasný, a to aj v kontexte odôvodnenia nevykonania navrhovaného dokazovania - výsluchu svedkov C. Ď., G.. G. O. K. C. F. na pojednávaní, čo správny súd odôvodnil tým, že vzhľadom na predložený zvukový dôkaz - nahrávku na CD nosiči sa správny súd mohol plne oboznámiť s celým obsahom udalostí aj s konkrétnou situáciou, v ktorej sťažovateľ urobil označený konkrétny úkon - vzdanie sa funkcie mandátu poslanca, a to bez toho, aby bol emocionálne prifarbený výpoveďami svedkov, čo by sa mohlo stať pri ich výpovedi, pretože by vypovedali o tom, ako oni subjektívne vnímali uvedené udalosti. Práve „emocionálne prifarbenie“, to ako svedkovia vnímali vystupovanie sťažovateľa - jeho mimiku a gestikuláciu, ako aj vystupovanie iných osôb, je práve tým, čo by mohlo byť vnímané ako dôkaz o psychickom rozporení sťažovateľa a čo na zvukovom zázname, z povahy veci, zachytené byť nemôže. Kasačný súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že z vyjadrenia starostu vyplýva, že sťažovateľ musel počas zasadnutia požiť lieky, avšak z kontextu vyjadrenia starostu nie je zjavné, akého druhu.

18. Kasačný súd preto považoval napadnuté rozhodnutie správneho súdu za nepreskúmateľné a

predčasné, a preto ho postupom podľa § 462 ods. 2 S.s.p. zrušil a vec vrátil správny súd na ďalšie konanie.

19. V ďalšom konaní správny súd umožní sťažovateľovi oboznámiť sa s obsahom zvukového záznamu predloženého žalovaným (č. l. 94) a následne vec znovu posúdi, pričom sa zameria na vyhodnotenie platnosti právneho úkonu podľa kritérií obsiahnutých v § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda, či tento je v kontexte interakcie sťažovateľa so starostom a inými osobami určitý a zrozumiteľný a následne, či tento bol s ohľadom na psychické rozpoloženie sťažovateľa urobený slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne. Správny súd vyhodnotí aj sťažovateľom predložené dôkazy, ktoré v napadnutom rozhodnutí opomenul vyhodnotiť (bod 17) a opätovne vyhodnotí návrhy sťažovateľa na vykonanie dokazovania - v kontexte s eventuálnym vyjadrením sťažovateľa po oboznámení sa s obsahom zvukového záznamu predloženého žalovaným. Správny súd zohľadní aj skutočnosti, ktoré vyšli najavo v rámci kasačného konania.

20. Záverom kasačný súd uvádza, že z obsahu spisového materiálu nadobudol dojem, že v prípade sťažovateľa ide o osobu, ktorá môže byť zdravotne znevýhodnená, ktoré znevýhodnenie by mohlo byť spôsobilé ovplyvniť vážnosť prejavu sťažovateľa. V uvedenom kontexte ale kasačný súd uvádza, že aj v prípade komplexného zistenia skutkového stavu v intenciách tohto rozhodnutia, posudzovanie skutkových okolností v kontexte s individualitou sťažovateľa sa javí ako odborná otázka, preto môže ísť o situáciu, kedy rozhodnutie veci závisí od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné, resp. vedecké poznatky, na čo musia strany sporu primeraným spôsobom reflektovať.

21. V novom rozhodnutí vo veci samej rozhodne správny súd aj o náhrade trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 S.s.p.).

22. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 k § 147 ods. 2 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.